

ZA PĚRTUCHOVNÍKEM § POST - ZDRAVICA PĚRTUCHOVNÍKU

Tož už sme ají dojuchali, pckocovinevali a okřili po téj záplave a jadernéj smršti, kerá bez náhrady rozbúrala a roznášala ten folklor v samém jeho semeništi, v baráku postaveném blízko rybní v areál slováckého Hradišča. Tevně dúfam, že si vech s nadšením vychutnila ají jediná nájemníka toho domu.

Dělalo se do hrací snů všecko co télo, dokážilo se, co se mohlo aco dalo. A co zostalo z Pěrtuchovníka /nemám na mysli to pláno, o kerém sme si akoro všeci mysleli, že se stěhuje enom z téj malej osady a ké až kdesi do peněz /? Zostalo z něho enom guča fascinujících spomínek.

Als že se roztluči ten folklor. Tož přilévají sme oleje do ohna a ten zavrackaný folklor praští v základech jak dyš roznášá vítr dřevěný bedýnku od kvasnic. Těško - přetěško no buď stavjat na grbále tazové smutné prosilá folklorní individua jako Hradišča, Lúčka, ají ti opilci - enom vídeovské královské a iné moderné folklorní kšínaly. Či burání mytického slováckého fenomenu se zastlúčili pozgřivci z Hradišča a okli, vypnala se dohra ají tá chasa okolo Láskryta. Celé atmosfére šokování počínalovali lúbavě muzika. Pod podlahy § muzika dvatěl, na kerú sme se skoro všeci vytřepali. Nevyrachaly, se ani písničky z Hradiščského regionu a smutné slechovské-folklorní děvčata tanečnice a obvlášt té menší světlovlasější, nám ukázaly, že búrání folkloru má v sobě ají něco iněho.

Dobře si vědly divadelné súbory jak ohroženky, tak ají Hradiščský a té Angelika opravdy nebyla nijak šunná a ani se nedivím, že ju potom nikdo nechtěl a co ten sešlák, co měl neholik ženských... Als ají vídeovské typy lidí se tu ubourovaly, najmé Moták působil jak nejaky krojovaný vídeovský typ ohodského Koziny. A J. H. J. Tož nenechal na sobě znat nic, až potom se proslavil svojima paravutistickyma křiskama ají z ohroženským šéfem z divadelním Bullem. Tož menovat by se dali všeci, kteří se podíleli na demolicí folkloru, decentní podnikatel Párek, stylový Jan Hvezdák se svojí nastěvající ženou, výborný Hornáček, Motákové ají Zámoták. Spomínat bych to- dy všeci, všeci byli "supér", als papír by mně nestačil.

Tož na brankě juchaná /jak nám povídala ají postavka/, třešás na Žebráckém banketě nebo v septembra v Ochozi.

Zvětos Krystýnek

A ESTE ZDRAVICA PĚRTUCHOVNÍKU V PODOBĚ POETICKÉ PREMIÉRY:

ČIRÍ B R Á N A - PILOT VRTULNÍKU

Mezi mohutnými stromy na betonové ploše
přistává vrtulník z průzkumného letu

Když mluví motor - má na schůdkoch pilot na chvíli
Nejraději se stále nasazenou přilbou a v ochranném zavahu
a v hotovosti - čeká bych na další rozkazy.

Návěstýj salutuje i táleš, co ukončili sláste
a pilot vrtulníka v tyto dny - má klídné sny.

V rámci čísla, jež překypuje folklórem/ následek kocoviny z 21.4.. Vynášání fěrtuchovníku/ dovolujeme si uveřejnit ukázkou z vědecké práce kolektivu autorů, které dosud z pochopitelných důvodů nevyšla. Kniha nese název "Rezherník lidových písní" a věnuje se textovým analýzám těch nejznámějších skvostů z pokladnice lidové písně. Vyoralí jsme pro vás zkrácený rozbor písně č. 1.12, kterou určitě všichni znáte...

U STARÉ BŘECLAVI NA HRÁZI

Tak jako u všech časových lidovek, připomeneme si nejprve celý text: "U staré Břecleavi na hrázi, mysliveček se tak prochází, mířil na lišku, trefil Maryšku, Maryška už leží na břišku..."

Je několikrát přečtení čvajeršá, tvořícího páteř písně, jsme opravdu neváhali, odkud začít. Lidovému umělci se na extrémně malé ploše podařilo zachytit tak dějově bohatý příběh, že by mohl inspirovat i romanopisce. Až příliš tajů leží před námi a není v našich silách/hlavně v důsledku zaneprázdnění/vyřešit je zce zcela beze zbytku. Předem vyloučíme několik ekvilibristických pokusů o přesunutí textu do roviny jakéhosi podobenství. Bez detailnějších komentářů se letmo zmíníme o dvou hypotézách.

S první příběh člen našeho kolektivu, pan Haverle, pevně váže majer hespéděské kriminálky. Dojme mu slovo:

"Já je případ jasný. Hned po prvotním ohledání veršů jsem rekonstruoval schéma zločinu, neobhnuvšíc se ve Staré Břecleavi. Zloděj Mysliveček, známý ze firma, se vyděl-potrac v noci do ulice, vyloupit kezešnictví. Z neznámých důvodů si všech spletl ulice, tím i obchod a vleupal se do prodejny cukrovinek. Omyl jej však neochradil od toho, aby si nenastrkal několik šekelů značky Maryša pod svetr. Tak se šel spokojeně projít po hrázi, věděl si dobře, že poměry v pohraniční Břecleavi mu poskytnou velké procento naděje na vyvážnutí z rukou spravedlnosti. Nic víc lidové písně nenaznačilo. Dával bych snad jen, že Myslivečkova provinění by mohla být v případě souhry více polichňujících okolností kvalifikována pouze jako přečin-tedy samozřejmě podle současných zákonů..."

Proti Haverleho výkladu nacházíme argumenty přímo ve znění písně. Jednak je zde slovo "mysliveček" použito s malým počátečním písmenem-jé tedy o profesi hlavní postavy písně-nikoli o její příjmení! Druhým opěrným bodem při vyvracení Haverleho teze je pochybnost v náležitosti výrazu "mířil". Hledali jsme v několika sbornících-celkový počet sice dopadl ve prospěch tohoto slovesa, ale ve třech sbornících jsme našli namísto "mířil" slovo "strelil". Ovšem v případě absence slovesa "mířil", nelze s Haverleho výkladu vůbec uvažovat-"strelil na lišku" totiž vylučuje možnost vleupání do prodejny kuka.

Druhou hypotézu na bázi počebenství raději /vzhledem k probíhajícím eroticko-puritánským konfliktům v redakční radě/ nebudeme podrobně zkoumat. Sexuolog H. Kmínek, též člen vědeckého týmu, vysvětlil píseň zcela po svém-od myslivečkova zálsku na milostnou avantýru s liškou, až se náhodně střetnutí s dívkou Maryškou a následující vyvrcholení s Maryščinou polenou na břišku. Rovněž si, že tentokrát už "mysliveček" s malým "m" dobře zapadá do Kmínkova postulatů, jenže pro sborníky s výrazem "strelil" namísto "mířil" je i exegze Kmínkova nedostatečnou.

Azbývá tedy neř upustit od šakavých přístupů, které přeceňovaly a braznost lidového tvůrce a upnout se k realistickému objasnění břecleavského neštěstí. Jediné při chladném rozboru, nezetiženém vykonstruovanými prvky, se totiž slovesa "strelil" a "mířil" jeví jako zaměnitelná. Oprostí-li se tedy od "senzačních" podtextů, vyplývají ze zhučebného příběhu fakta sice suchá, ale s to důvěryhodnější.

Historický průzkum Staré Břecleavi /Břecleau/ přinesl několik závažných poznatků. Snad nejdůležitější z nich uvědomí s jediné hrázi, která přetínala dnes již v suchu rybníček Iratýněk, zbudovaný někdy v době působení J. Krčína z Jelčan. Jiná hráz nebyla v katastru Staré Břecleavi navržena až do roku 1949. V tom čase však naše píseň dávno královala folklórním festivalům, nehledě k tomu, že v opačném případě by mysliveček setva mohl

pálit po lišce několik kilometrů od rakouských hranic. I re období studené války bychom museli text drasticky pozměnit.

Poněvadž Prstýnek byl založen někdy v 16. století, zdálo se nám časové zařazení tragédie na interval od 16. století do rozpadu Rakousko-Uherska /1918/- ani za tzv. první republiky nebylo povoleno užívání leveckých zbraní v hraničním pásmu/. Uvažujeme-li o dalším ekleštní časového intervalu Maryščina úrazu, poslouží nám vhodné záznamy o vývoji střelných zbraní na území Rakouska, resp. Rakousko-Uherska. Básník nám, bohužel, nic bližšího o typu zbraně nesděluje, ale dedukujeme dále. Předpokládáme-li, že v Břeclavi šlo o nešťastnou náhodu/ nikoli o úkladný útok maskovaný nešťastnou náhodou/ musel střelec cílit na desti značnou vzdálenost, aby si mohl splést ženu s liškou/ krátkezrací myslivci nebývali ani za Rakouska běžní/. Dá se jen stěží přistoupit na premisu, že by myslivcovou zbraní mohla být stará předevka - jednak proto, že během dlouhého ládování by střelec musel přesněji identifikovat svůj terč a jednak kvůli nevelké nosnosti této zbraně, jakož i silnému rozptylu broků na velmi krátkém úseku po výstřelu. U vojska se předevky přestaly používat po krvavé porážce rakouských zbraní u Sadové /3. července 1866/. Postupem času byla císařská armáda přezbrojena pruskými zadevkami, které však do civilního sektoru mohly proniknout se značným zpožděním. Destáváme se tímto k maximálně omezeným intervalovým hranicím breclavského masakru. Naspleteme se příliš, zařadíme-li přibližné datum Maryščina postřelení mezi roky /1875-1914/-/ válečná léta 1914-1918 vypouštíme pro přísná opatření rakousko-uherských ex orgánů ve věci vlastnictví osobních zbraní v té době/. Výsledek poměrně nepřesný, každopádně však dostačující k pokračování průběhu pátrání na městském hřbitově v Břeclavi.

Ještě před vyhodnocením dat zjištěných na místě posledního odpočinku, bychom rádi objasnili, proč jsme nabyli přesvědčení, že poraněná žena svému zranění podlehla. Vedítka k důkazu o sarti Maryšky se nám stala krátká procházka v básníkových stopách po breclavské hrází. Úraz vykazuje proti okolí desti značné převýšení, což v kombinaci s údaji vyčtenými ze starých map katastru Breslau znamená, že mysliveček měl les přinejmenším i když značně hluboko pro střelbu předevkou. Že se Maryška pohybovala lesem je mimo vší pochybnost, neboť na volném prostranství by si ji s liškou spletla snad jen slabomyslná osoba. Střílel-li mysliveček pod velmi ostrým úhlem "alfa" /viz obrázek/ měl velkou šanci zasáhnout právě hlavu objektu, čemuž napovídá i dopad postřelené na břicho.

Bohužel průzkum breclavského hřbitova nepřinesl kýžené výsledky. Objevíli jsme sice tři potenciální hrdinky píaničky/ ženy jménem Marie, které zeznuly v mladém věku/ do 35 let/ od roku 1875 do 1914/, ale na získání informací od starousedlíků nám nezbyl čas. Časovou bariéru do 35 let jsme zvolili z toho důvodu, že kdyby šlo o starou, sotva by se stala námětem lidové písně a také i proto, že "stará Maryška" zní samo o sobě dost komicky. Bylo by třeba vyjít do ulic Břeclavi, ale současně i zvážet následující možnosti: 1/ dívka své zranění přece jen přežila, 2/ byla pohřbena /převezena/ na jiný hřbitov 3/ byla v průběhu 20. století exhumována 4/ o její hrob se nikde nestaral a tento zpusťl.

Záhadu breclavské Maryšky jsme tedy jen nakusli, ale k odhalení všech detailů tragédie jsme se nedopracovali. V důsledku zaneprázdnění jinými obsažnými verši lidové slovesnosti, založili jsme případ breclavské Maryšky ad acta. Kdo by o hledané něco věděl, nechtě se přihlásit na nejbližším oddělení ID.

0000
0000
0000

SLOVÁCKÉ ODPOLEDNE (pásmo písní, tanců a
výjevů ze života odpoledne po práci souboru
VÝCHOD se synchronním překladem (Moták označen
P, překlad K)

I.

Přichází Moták s Olinou, které se trochu vzpouzí, má strach
a ohlíží se ke dveřím.

P : CO SEBĚ ŠPRTÁŠ AKO VRTĚLKA ?

K : Co provádíš rychlé vrtivé pohyby ?

TY LUDRY NĚPRIDŮ, SÚ NA POLI.

K : Ony nepřijdou, jsou na poli.

TYM BY ROHY VYRŮSTLY KEBY MALY ZAHÁLEŤ.

K : Jsou pilné.

ČAPNI SI.

K : Seoni si. (usedají)

TAK ČO ?

K : Tak čo ?

NASADÍME RÁDLO ?

K : Začneme ?

VÍŠ DOBRE, ŽE BYCH LEZOL AJ ZA KOZŮ, KEBY JUPKU MALA:

K : Víš dobře, že jsem záletník.

DAJ PAPRČU.

K : Podej ruku.

(Oline ruku podá a Moták si hraje Vařila myšička kašičku)

VAŘILA MYŠIČKA KÁŠU, NA ZELENÝM RENDLU. TEMUTO DALA NA
UŽIČKU, TEMUTO DALA NA VĚREJEČKU, TEMUTO DALA PO SKYVEČCE,
TEMUTO DALA PO KRAJÍČKU A TEMUTO ZAKRÚTILA HLAVIČKU A UTĚKALA?
FUK, FUK ...

(Vtrhnou Martina s Irenou a za chůze)

M + I : KAKRHOLTE, LEDAČINO, LUNTE, ODŘEZKU, PAGÁŽO, PAJTÁŠI,
paskřivce, PISKORI, SLOTO, SOMÁRE, SOPLIVČE !!!

K : Jedenáct kleteb.

(Moták vyskakuje, zakřičí : MUZIKO, LIŠŤOVANŮ ! JUCH!!!, a se
stojícími děvčaty provede tanec se zpívaným textem :

JÁ ŤA LIŠTÍM, TÝ NA LIŠTÍŠ, ŮBA SA LIŠTÍME (3x)

OTLUČEM SI PALICE, AKO VELÍ TRADICE (2x)

(Juch, juch a udýchání po tanečku usedají všeci ke stolu)

P : TO SME SI VYKRÚTILY HADRY, ČO ?

K : To jsme si zatancovali, čo ?

I : TO SME SI PROHNALI KANDUŠE, ČO ?

K : Opakuje totéž.

M : TO SME SI ZASKÁKALI, jako KDYŽ SA KOZA PRSKÁ, ČO ?

K : Opakuje totéž.

P : JÁ BYCH POTEM ZEŽRAL I Z ČERTA GULE.

K : Mám hlad.

M + I : TOŽ SI NALOŽÍME . (Martina přináší talíř s 1 bramborem).

K : Budeme stolovat.

P : Co je TO ?

K : Co je to ?

M : ZEMÁKY.

K : Brambory.

P : SAMOTINKĚ AKO ... DUŠA ?

K : Samotné ?

M : NĚ. BUDE EŠTĚ ... (Spolu s Irenou vyskočí tancují a zpívají:
M + I : CIB,CIB,CIBULENKA ...
(vbíhá mezi ně Moták a zakřičí :
P : MUZYKŮ, UŽIČKOVANŮ ! (roztočí lžici na špagátě a děvčata
ji přeskakují, podobně se to dělá se švihadlem(tzv. "po
slovácky si švihnut"), po juchání závěrečném usedají všeci.)
M : TOŽ, TY LUDRAK, SPUSŤ. CO ZNAČÍ TÁTO MAŠKARA ?
K : Tak muži, spust, kdo je to ?
P : CO BYŠ CHTĚLA NOVÉ VĚCI Z DEVÁTÉHO PONEBÍ SLYŠET ?
K : Nebuď zvědavá.
DOSTAL JSEM CAJMRSK.
K : Setkal jsem se s nezdarem.
M + I : DO FRASA !
K : Silná kletba.
P : VYPROVDILI NA CIKÁNSKÝM FIRPÓNEM Z FABRIKY.
K : Dostal jsem výpověď v továrně.
UŽ NĚBUDU ROBIT ŠRAPNELY.
K : Ruší se zbrojní výroba.
ZASRATÁ KONVERGENCIA.
K : Hospodářské problémy.
I : MÁŠ REČI AKO KOZÍ ŘÍŤ BOBKŮ.
K : Moc mluviš.
P : STUĽ KVIKY !
K : Mlč!
PŘISTĚHOVAL SA K NÁM PAN DRBAL Z NEMANIC.
K : Jsme na mizině.
UVEDLI SME SA NA BASAMALELKY.
K : Opkuje totéž.
I : NO CO, NA POLI TI RUCE BUDDOU HRÁT AKO PERNIKÁŘOVI.
K : No, co. Čile se na poli budeš otáčet.
P : AŽ HUS PRDNE A VEŠ ZAKAŠLE !
K : Nikdy.
KEĎ VIDÍM ROĽU, DÁVAJÍ ŇA POD KAVALEC.
K : Když vidím pole, je mi špatně.
MÁM ČMELÁKA.
K : Jsem nemocný.
CHŔADNU AKO BY ŇA ZMIJE PILY.MÁM GYCHT.
K : Jsem nemocný, mám revma.
I : UMÍŠ TY V HAMBÁLKY MEZI HOLUBY NEROVNÝM ŠÍPEM STŘÍLET !
K : Lžeš.
P (Ukazuje na Olinu, jež celou dobu sedí ako vdolek) PRETO
SOM JU NA VARENEJ NUDLI UTÁH, BUDE ZA ŇA ROBIT.
K : Proto jsem ji získal, bude za mě pracovat.
M + I : TOŽ TO JE INÝ LÓGR !
K : To je jiný kafe.
(děvčice odchází i s Olinou k závěrečnému zpěvu)
P (osamocen) : NA SLOVÁCKU SA MI NRÁVÍ IBA TÁ BIGÁMIA.
K : Na Slovácku se mi líbí akorát to mnohoženství.
(finální zpěv všech :)
TYS TO MOTÁKU, PĚKNĚ ZAZDIL, VY STE TO ROBY TĚŽ VYMŇÚKLY.
TOBĚ NEBYLO TREBA GAZDIN, ČECHÁČKA STE VČAS NĚPROKÚKLY,
TYS MOHL CHODIT PÓ CHOCEŇKU, NA POLE MÁM RŮCE VOLŠAVÝ,
VZPOMÍNAT JEN NA SVOU MAMĚNKU. RADŠI PONDŮŤ ŇA DO OLŠAVY.
Ref.: SLŮBILI SME SI LÁSKU, SLŮBILI SME SI VRAVIET PRAVDU
LEN, SLŮBILI SME SI VYDRŽAŤ, SLŮBILI SME SI NOVÝ DEŇ !
(Moták)

Jeden OGAR ze súboru "Kradištan"
 bolen lúta s cancerom kúdele, tá sa
 omotala kolo číbelý jeho ovinutý
 spolutanečnica, ona odobúkla a
 ten ju zgnal po celej den.

Ona byla na bomočesi "Bon pari"
 Jože si ju opávil s lokšic a
 leova ju sněd, ona ne počala
 v ortěnu.

Šifoner a šifonarka rezali
focne a na goloznaš im
mláždilo perpentykl.

Rožnypovaný ražák naplnil
do haluzkovéj a šifonéri
to vyslovali.

Kdyby byla Morava
jako je Slezsko
Byla by to otrava
ty moja bjesko

Ale že je Morava
maličká
Tak te není strava
a tečka.

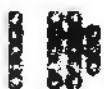
**Okele Hradišča teče voda
napij se cérečke, šak je modrá**

Už sem se napila,už jí mám dost
zavelej synečku pohotovost

Orál sem delinu
vláčil sem sa pelen
najól sem na minu
dechtere, teč ženom!

Orál sem, orál sem
bez kóna aj pluhu
jednu brázdú nesem
hubú brázdú druhú

Za starú Breclavú
u tej beži muky
prišiel som s lavú
aj kus pravej ruky

QUC VADIS, ID ? II.

Je vědecky poněkud trapné neustále opakovat jedno a totéž. Zvláště pak, opakujeme-li to přes stejnými lidmi s bláznovou ná-
dejší /!/, že přes jednou nás musí uslyšet a pochopit. Naopak.
I přes jakkoli mohutnou ušlechtilost či spravedlivost svých po-
stevků, stává se náš projev protivným a pašukářstvím popudlivým.
V nejlepší případě pak selské vše končí tak, že naše plánované vý-
zvy nejsou pro nás, jinné jsou určeny, nicméně, než pouhým bzu-
čením mouky /jak pro Fikali starší Egyptané/.

Předpokládám, že totéž dříve či později potká i nás a vůbec
celou skupinu Redaktorů zřevného rozumu. Přesto nám však vědomí,
že bojovat se správnou věc není ostudou, pomáhá vstít do svých ru-
kou per a podržet vážně varovat vědomí činitele ID, jasněvíte
pane JMC. Ano vědění, jde opět o ty proklaté symboly, za které
si postaven šasu začínáme zvykat, že co můj, začínáme se jinné be-
vit. Či, jaký pokles ducha! a náš první výslovo bylo naleženo na-
čistožně s ohledem na její význam. V čísle 36, ve kterém byla pu-
blikována, se hned v jejím úvodu soustředí hrstka poula další fa-
lické nechuť /Bože kolikrát už!!/ týkající se velehradské ko-
siliky. Což o to, ani my nemáme publikačně rádi a nevycházíme je-
dinou příležitostí si do nich rýpnout, ale činit to takový ni-
kým, nechtěným, že až opěšlým způsobem - to se nám příčí! Nehledě
na to, že pak se kritika a její účinek a je pokládána za blábol.

Autorem "velehradských symbolů" je k našemu velkému překva-
pení pan Květosl Krystýnek, k čemuž se on sám hrstě hlásí. Nepo-
chybně tedy podléhl shoubnému vlivu pana Kotáka a jeho svrhlé sul-
ty. Jaká škoda talentovaného Krystýnka: pera, jež ejakuluje na
papír hnus a nic než hnus. Kom se poděle jeho poetičnost, fanta-
zie, na druhé straně zase schopnost pracovat přesně a čistě? Zde se,
že byla usmolená k sarti a pan Koták jinné k tomu svítil. Zará-
jinné je i proklamace pana Krystýnka, že se s vým článkem snaží za-
radit mezi autory jakými jsou Koták, Atari a Horst /!/. Tak pozor,
Květosl! Máte a Redaktory zřevného rozumu nikdy naneště do kre-
billy a použitými prezervativy! My jsme se symboly nešli k
ani nechceme mít něco společného. Naopak! Budeme váš silou bojo-
vat se dezerací ilegální demokracie, kterou jste usvinili!

Měli byste si vstít příklad s pane MHI. On konečně pochopil
zele nevhodný kurs své časovační tvorby a dvíma novými sociální-
kritickými články prokázal své duševní schopnosti.

A vězte i další, vy zajetei pačů. Redaktoři zřevného rozumu
nyní usilovně pracují na analytické studii všech "symbolových
článků", aby tak definitivně odhalili pochybené charktery jejich
autorů. A pak se budeme ptát tvrdě a nekompromisně: Zde se skrývá
se snášilánia nezletilé v Ostrožské Nové Vsi? Edo dleš dítku
školou povinné svým pohledním údem?

Klíak nám nečiní radost patlat se v redakční špině, ale neu-
činíme-li tak, následky budou nebezpečné. To pletí především pro
vse, pane JMC. Jak můžete se svého redaktorského křesla nečiní
přinášet devíci listu, který máte tu fest řídit? Nemůžte nás,
obvykle začali uvádět o jednom obrovském, falkém kompietu,
ježol obeti se být naše mlie ilegální demokracie!

2. redaktory zřevného rozumu

Horst

Z DOPISU NAŠICH ČTENÁŘŮ - Z DOPISU NAŠICH ČTENÁŘŮ

/Exkluzivní výlet dvou úchyláků do mistrické šopy./

Doposud mě žádné číslo Vašeho občasníku ID nerozhořčilo tak, jako číslo 33, a to konkrétně prvním článkem, a jelikož se při každém jenom pohledu na něj rozčilím tak, že jsem nucena na něj konečně odpovědět.

V názvu mého článku se vyskytlo slovo, které by se sice ve Vašem jíně slavném nezávislém časopise objevovat nemělo, ale jelikož se ve Vašem občasníku č. 33 objevil článek, který se v něm taktéž objevit neměl, tak se v něm to neslušné slovo klidně objevit může, protože pravdivě vystihne celou podstatu věci. Jedná se tedy o slovo "úchyláci", jak by se tedy měli právem nazývat Vaši jíně taky n-eme slavní redaktori K.K. a Moták a rovněž by se tak měli nazývat ostatní návštěvníci mistrického šopu a jiných pochybných podniků.

Co se týče názvu toho podniku "Eroschop", jež byl v ten nešťastný den navštíven, právem by se měl tento podnik nazývat šopou, neboť slušným a poctivým lidem nejen svým názvem, ale i vnitřním vybavením jistojistě připomíná ŠOPU. Šopu, jak má správná šopa vypadat, plnou různých krámů a hareburdů. Takže Vaši páni redaktori nemuseli tedy nic předstírat a tvářit se jako by nic, oni skutečně jeli na exkluzivní výlet jako dva úchyláci, mezi mnoha jinými, do šopy. A přitom jako by neměli doma co na práci. Nevím jak u pana Motáka, ale K.K. Krystýkova práce doma stojí, pole neorané, zahrada zpustlá a nemluve o dítěti, to se ne neno tváří, jako by přijel cizí návštěvník, a to posledním autobusem, který z toho "bohem zapomenutého kraje" jen tak tak stihl. Je tedy na čase, že se zvedle nová vlna, tzv. puritánská a je přímo nutné, aby se rázně a tvrdě zakročovalo proti takovýmto podnikům, protože to v žádném případě nevede k harmonickému manželství a soužití v rodině, ba naopak. Ano, trpí tím rodina, ale ne celá. Jeden se baví a ostatní trpí.

Lidé, kteří si myslí, že se jim tímto "exkluzivním novým podnikem" dostane trochu kultury na dědinu, jsou vyložené hloupí a kulturu v životě asi neviděli, když považují za kulturu takový nekulturní podnik. A ti, co jezdí do onoho podniku z okolí a myslí si, že je jedou do Evropy, jsou snad ještě větší hlupáci a byli poprvé as i za humny.

Takovým článkem, jaký vyšel v ID 33 se Váš občasník jistě vzdaluje popularitě, jakou možná doposud měl. Kdybyste paně Motáku raději psal články z Vašeho oboru, kterým sice nemohla většina čtenářů rozumět, ale nebýval jste jimi na vážnosti. K.K. by se měl zase věnovat profesionálnímu fotografiím, jako tomu doposud bylo a neplýtvat fotografickým materiálem na nemorální sprosté předměty a raději ze srdce věnovat tento materiál na rodinnou či krajinnou fotografii. Doufám, že slavná redakční rada se nad tímto porádně zamyslí a veřejně odsoudí tento skutečně neexkluzivní článek z ID č. 33 a zakáže vydávání něčeho podobného a neslychaného.

A na závěr mě zbývá ještě otázka: K.K. byl jediný, který si na odchodu z onoho podniku zakoupil nějaké zboží?

R. K.

2
CYKLU
NEŠTASTNÉ
VAHODY

HRADIŠŤAN

3 JUBILITEJ
MÁK

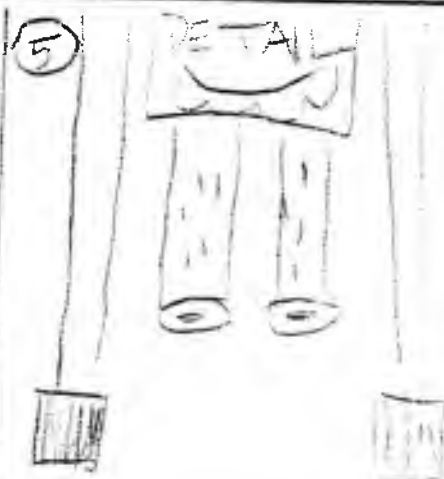
① PREMIÉRA NOVEHO
PROGRAMU:

② VREMOLNE' ČÍSLO PREČOK
SAGANU

③ PRECHÁZI
JASLOŽILA
ČLENKA
SÚBORU
A
VZFOMINA

! D E M E N T I !

Rád bych opravil ctinodného J.M.C., jenž v NA SLOVIŠKO, PALE HORST : /ID 38/ - obsáhle obhajoval vše nehorstovské. Vjíždění vlaku do tunelu jako typický falický symbol se v ID, narodil od jeho tvrzení, vyskytuje právě v nezapomenutelných Falických symbolech v trampingu. /Cituji : Trampové se do přírody přepravují vlakem. Jeho až unrančivá pohlavní podstata vyplýne na povrch pouze při vjezdu do tunelu. Zvlášť když je dost dlouhý. Konec citátu./ Ale na takových pivovínech nesejde.

Jednoznačně se distancuji od zobecňujících pronášení šéfredaktora, že moje zvracená obraznost je způsobena ročním obdobím ! Pronášají, že mi dělá dobře poněkud na obálky Lea, erotiky a jiných škvárů. Celé večery u televize se procvakávám svými pěti ubonými programy, jestli se někde něco neblýskne.

Žádám okamžité uveřejnění dalšího dílu mých falických symbolů.

Moták